REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

HYKIEL Konrad Jan

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. Lat 71 w .....

kraj: .....

zm. 4.1.1990 w Londyn

kraj: .....

pochowany Cmentarz Putney Vale

Dane personalne

Major artylerii
inżynier-architekt

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 9,10 i 12.1.1990 - nekrologi
Dziennik Polski 16.3.1990 - wspomnienie

ART

SEKRETARIAT
KÓŁ ODDZIAŁOWYCH

"Pegaz"

CZŁONKOWSKA KARTA EWIDENCYJNA

1) NAZWISKO i IMIĘ:	2) STOPIEŃ WOJSKOWY i STARSZEŃSTWO lub DATA AWANSU:	3) DATA URODZENIA:	4) RODZAJ BRONI (SŁUŻBY):
Konrad Jan HYKIEL	porucznik starszeństwo 1.VII.43 awans 1.VIII.44	22.IV.18.	artyleria

5) OSTATNIE FUNKCJE w P.S.Z. w OKRESIE 1939-1946 ROKU (wymienić 3 ostatnie funkcje i podać oddział w którym były pełnione):

a. Młodszy oficer baterii } 3 Karp. P.A.L.
b. Oficer ogniowy }
c. Dca baterii

6) SPECJALNOŚCI WOJSKOWE:

—

7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY:

a) obecny według oceny własnej ..... dobry .....

b) ostatnio posiadana kategoria zdrowia w wojsku ..... A .....

8) STAN RODZINNY:

a) samotny (tak - ~~nie~~) .....

b) żonaty .....

c) ilość dzieci w wieku szkolnym do lat 18-tu .....

d) ilość dzieci w wieku powyżej 18 lat .....

c) miejsce (kraj) zamieszkania rodziny .....

9) ZAWÓD CYWILNY:	10) NABYTA SPECJALNOŚĆ i WYSZKOLENIE PO WOJNIE:	11) OBECNY RODZAJ ZATRUDNIENIA:
		Student architektury

12) CZY NALEŻY DO INNEJ ORGANIZACJI O CHARAKTERZE KOMBATANCKIM ALBO SPOŁECZNYM POZA KOŁEM ODDZIAŁOWYM - (wymienić nazwę tej organizacji):

Związek Studentów Architektury
Akademicki Związek Sportowy

13) DOKŁADNY ADRES POCZTOWY:

33. COLVILLE SQ. Flat 5
W. 11.

14) UWAGI:

Ukończony Kurs Starszych Oficerów
Artylerii przy Centrum Wyszk A.T.
Matera Włochy 1944 Listy - nadane

Żegnamy z głębokim żalem DP 10.01.1990
Ś. † P.

KONRADA HYKIEL

majora Artylerii, inżyniera architekta, uczestnika kampanii wrześniowej w obronie Lwowa, więźnia obozów sowieckich, uczestnika bitwy o Monte Cassino i całej kampanii włoskiej 2 Polskiego Korpusu na stanowisku dowódcy 3-ciej baterii 3 Karpackiego Pułku Artylerii Lekkiej. Odznaczonego za czyny bojowe Krzyżem Walecznych, założyciela „Pogoni", założyciela i kilkuletniego prezesa Koła 3 Karpackiego PAL'u, przewodniczącego Organizacji Charytatywnej „Friends of Poland".

Zmarł 4 stycznia 1990 r. w Londynie przeżywszy 71 lat. Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione w piątek 12 stycznia 1990 r. o godz. 10.30 w kościele św. Jana Ewangelisty przy St. John's Avenue, London SW15, po czym pogrzeb na cmentarzu Putney Vale o godz. 11.30.

KOŁO 3 KARPACKIEGO PUŁKU
ARTYLERII LEKKIEJ 3 DSK

2035/1/34

Ś. † P. DP 12.01.1990

KONRAD JAN HYKIEL

major artylerii

uczestnik kampanii wrześniowej, dca baterii w kampanii włoskiej, wieloletni prezes Koła 3 Karpackiego Pułku Artylerii Lekkiej, absolwent Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu, zasłużony działacz społeczny, zmarł 4 stycznia 1990 r. w wieku 71 lat.

Żegnamy zasłużonego Polaka, żołnierza i drogiego Kolegę

KOŁO OFICERÓW ARTYLERII

2049/1/45

Ś. † P. DP 10.01.1990

KONRAD JAN HYKIEL

Przewodniczący Stowarzyszenia Dobroczynnego Friends of Poland

do śmierci niestrudzony w pracy niesienia pomocy Rodakom w Kraju, zmarł w Londynie 4 stycznia 1990 r.

Cześć Jego Pamięci!

FRIENDS OF POLAND

2036/1/28

Ś. † P.

DP 9.01.1990

KONRAD JAN HYKIEL

Najdroższy Mąż, Ojciec i Dziadziuś zmarł 4 stycznia 1990 r. przeżywszy 71 lat.

Msza św. zostanie odprawiona w kościele św. Jana Ewangelisty, St. Johns Avenue Putney SW15 w piątek 12 stycznia 1990 r. o godz. 10.30, po czym pogrzeb na Putney Vale Cemetery.

Zawiadamiają pogrążeni w smutku

ŻONA, CÓRKA, SYN, ZIĘĆ, WNUCZĘTA I SIOSTRY W KRAJU

Zamiast kwiatów prosimy o datki na „Friends of Poland", St. Vincents, Carlisle Place, SW1.

2032/1/22

D.P. 5.1.00

Ś. † P.

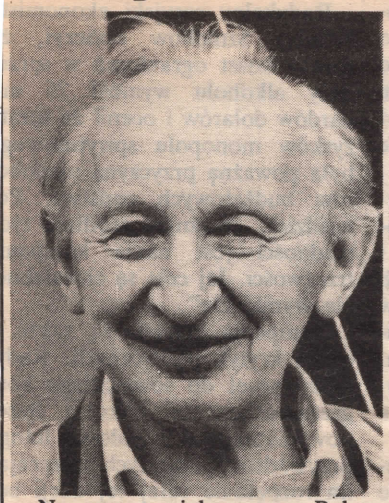
KONRAD HYKIEL

w dziesiątą rocznicę śmierci
zostanie odprawiona w Jego intencji msza św. żałobna
w kościele św. Jana Ewangelisty, Putney, London SW15,
w niedzielę 9 stycznia 2000 r. o godz. 10.00

ŻONA

2001

Major Konrad Hykiel

Na pewno wiele serc w Polsce ścisnął ból na wiadomość o śmierci majora Konrada Hykiela (nekrolog w „Gazecie Wyborczej"). Wszak dzięki niemu, jego małżonce Julie i organizacji charytatywnej, „Friends of Poland" której od roku 1984 śp. Konrad przewodniczył, rodziny więźniów politycznych w wielu miastach Polski doznały pomocy materialnej oraz wsparcia moralnego w tych krytycznych latach stanu wojennego.

Wzruszające listy od Komisji Prymasowskiej w Warszawie, z Krakowa, Poznania, Wrocławia, Rzeszowa, Jastrzębia, Radomia, Stalowej Woli i tylu innych ośrodków, są chyba tego najlepszym dowodem. Obecnie, gdy już w Polsce nie ma więźniów politycznych, pomoc ta została skierowana do ośrodków kościelnych służących dalej tym samym ideałom.

Major artylerii Konrad Hykiel do ostatnich dni swego pracowitego życia, kierował tą charytatywną organizacją. Jeszcze w listopadzie 1989 r., mimo że już bardzo cierpiał na nieuleczalną chorobę, własnoręcznie pakował buty do paczek, klęcząc na wilgotnej zimnej podłodze magazynu, bo w tej pozycji mniej odczuwał ból w krzyżu. Skąd brała się ta siła w człowieku tak ciężko chorym?

Może znajdziemy odpowiedź w jego życiorysie: śp. Konrad Hykiel ukończył gimnazjum matematyczno-przyrodnicze im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Białymstoku, w roku 1937. Następnie wstąpił do Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu.

W kampanii wrześniowej brał udział w obronie Lwowa, w szeregach 6 Pułku Artylerii Ciężkiej. Po kapitulacji tego miasta ucieka z niewoli sowieckiej i powraca do Białegostoku. Dnia 18 lutego 1940 r. wraz z bratem Zygmuntem i grupą kolegów, stara się przedostać przez „zieloną" granicę do armii gen. Sikorskiego we Francji. Złapani przez bolszewików 19 lutego 1940 r. zostali osadzeni w więzieniu w Przemyślu, a następnie wywiezieni do Dniepropietrowska. Stamtąd, po skazaniu na pięć lat łagru, Konrad został przewieziony do Charkowa, a następnie do Workuty.

Po tzw. „amnestii" w 1941 r. w stanie kompletnego wyczerpania dostał się wraz z bratem do Uzbekistanu. Ten 2-metrowej wysokości człowiek ważył wtedy tylko 40 kg. Ewakuowany z Rosji w marcu 1942 r., przybył do Palestyny. W maju tego roku został przydzielony do 3 Karpackiego Pułku Artylerii Lekkiej, gdzie powoli przyszedł do zdrowia.

Konrad przeszedł całą kampanię włoską w szeregach 3 K. Pal-u na funkcji oficera ogniowego, a następnie dowódcy 3 baterii. Za czyny bojowe na polu walki został odznaczony Krzyżem Walecznych. Po zakończeniu działań wojennych, pozostał, jak wielu z nas na emigracji protestując przeciw oddaniu Polski we władzę Rosji Sowieckiej.

W roku 1949 rozpoczął studia na Polish University College, które skończył w 1953 r. zdobywając dyplom inżyniera architekta na Uniwersytecie Londyńskim. W tym czasie pracował również w szeregach „Pogoni".

Od roku 1955 do 1963 Konrad przebywał w Ameryce Północnej, pracując jako architekt. W tym czasie był bardzo czynny w Stowarzyszeniu Polskich Kombatantów. Po powrocie do Anglii pracował społecznie. Szczególnie interesował się polską młodzieżą, należącą do harcerstwa, oraz uprawiającą siatkówkę. Od roku 1982 pracował w organizacji charytatywnej „Friends of Poland".

W roku 1983 zorganizował Koło Pułkowe 3-go Karpackiego Pułku Artylerii którego był prezesem do roku 1988, a następnie sekretarzem, aż do chwili, kiedy śmiertelna choroba wytrąciła go z naszych szeregów. Podczas swojej prezesury był jednym z inicjatorów ufundowania dwóch tablic pamiątkowych w kościele św. Barbary w Warszawie: ku czci poległych żołnierzy 3 Karpackiego Pułku Artylerii Lekkiej 3 DSK i ku czci biskupa polowego WP, ks. arcybiskupa Józefa Feliksa Gawliny.

Tak, jak podczas służby linio-

DP 16.03.1996

Na pewno wiele serc w Polsce ścisnął ból na wiadomość o śmierci majora Konrada Hykiela (nekrolog w „Gazecie Wyborczej"). Wszak dzięki niemu, jego małżonce Julie i organizacji charytatywnej, „Friends of Poland" której od roku 1984 śp. Konrad przewodniczył, rodziny więźniów politycznych w wielu miastach Polski doznały pomocy materialnej oraz wsparcia moralnego w tych krytycznych latach stanu wojennego.

Wzruszające listy od Komisji Prymasowskiej w Warszawie, z Krakowa, Poznania, Wrocławia, Rzeszowa, Jastrzębia, Radomia, Stalowej Woli i tylu innych ośrodków, są chyba tego najlepszym dowodem. Obecnie, gdy już w Polsce nie ma więźniów politycznych, pomoc ta została skierowana do ośrodków kościelnych służących dalej tym samym ideałom.

Major artylerii Konrad Hykiel do ostatnich dni swego pracowitego życia, kierował tą charytatywną organizacją. Jeszcze w listopadzie 1989 r., mimo że już bardzo cierpiał na nieuleczalną chorobę, własnoręcznie pakował buty do paczek, klęcząc na wilgotnej zimnej podłodze magazynu, bo w tej pozycji mniej odczuwał ból w krzyżu. Skąd brała się ta siła w człowieku tak ciężko chorym?

Może znajdziemy odpowiedź w jego życiorysie: śp. Konrad Hykiel ukończył gimnazjum matematyczno-przyrodnicze im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Białymstoku, w roku 1937. Następnie wstąpił do Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu.

W kampanii wrześniowej brał udział w obronie Lwowa, w szeregach 6 Pułku Artylerii Ciężkiej. Po kapitulacji tego miasta ucieka z niewoli sowieckiej i powraca do więzieniu w Przemyślu, a następnie wywiezieni do Dniepropietrowska. Stamtąd, po skazaniu na pięć lat łagru, Konrad został przewieziony do Charkowa, a następnie do Workuty.

Po tzw. „amnestii" w 1941 r. w stanie kompletnego wyczerpania dostał się wraz z bratem do Uzbekistanu. Ten 2-metrowej wysokości człowiek ważył wtedy tylko 40 kg. Ewakuowany z Rosji w marcu 1942 r., przybył do Palestyny. W maju tego roku został przydzielony do 3 Karpackiego Pułku Artylerii Lekkiej, gdzie powoli przyszedł do zdrowia.

Konrad przeszedł całą kampanię włoską w szeregach 3 K. Pal-u na funkcji oficera ogniowego, a następnie dowódcy 3 baterii. Za czyny bojowe na polu walki został odznaczony Krzyżem Walecznych. Po zakończeniu działań wojennych, pozostał, jak wielu z nas na emigracji protestując przeciw oddaniu Polski we władzę Rosji Sowieckiej.

W roku 1949 rozpoczął studia na Polish University College, które skończył w 1953 r. zdobywając dyplom inżyniera architekta na Uniwersytecie Londyńskim. W tym czasie pracował również w szeregach „Pogoni".

Od roku 1955 do 1963 Konrad przebywał w Ameryce Północnej, pracując jako architekt. W tym czasie był bardzo czynny w Stowarzyszeniu Polskich Kombatantów. Po powrocie do Anglii pracował społecznie. Szczególnie interesował się polską młodzieżą, należącą do harcerstwa, oraz uprawiającą siatkówkę. Od roku 1982 pracował w organizacji charytatywnej „Friends of Poland".

W roku 1983 zorganizował Koło Pułkowe 3-go Karpackiego Pułku Artylerii którego był prezesem do roku 1988, a następnie sekretarzem, aż do chwili, kiedy śmiertelna choroba wytrąciła go z naszych szeregów. Podczas swojej prezesury był jednym z inicjatorów ufundowania dwóch tablic pamiątkowych w kościele św. Barbary w Warszawie: ku czci poległych żołnierzy 3 Karpackiego Pułku Artylerii Lekkiej 3 DSK i ku czci biskupa polowego WP, ks. arcybiskupa Józefa Feliksa Gawliny.

Tak, jak podczas służby liniowej, również w szeregach naszego Koła Pułkowegi, Konrad świecił przykładem koleżeństwa i serdecznej przyjaźni. Jego szlachetna postać pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Za pracę na polu niepodległościowym i charytatywnym, Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Ryszard Kaczorowski, odznaczył pośmietnie majora artylerii Konrada Hykiela Orderem Odrodzenia Polski.

W. F. Łuczyński, ppłk art.

16.03.1990